

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Kryštofa Horna, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Jana Peroutky ve věci

žalobce: **M. S.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Voldřichem
sídlem 28. října 212/37, Ostrava

proti

žalovanému: **Městský úřad Černošice**
sídlem Podskalská 1290/19, Praha 2

v řízení o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 18. 6. 2025, č. j. MUCE 109860/2025 OSU,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobce požádal dne 19. 9. 2024 žalovaného o stanovení místní úpravy provozu spočívající v doplnění dodatkové tabulky E 13 („Text nebo symbol“) pod stávající svislé dopravní značení IP 10a („Slepá pozemní komunikace“) nacházející se na pozemní komunikaci na pozemku parc. č. X v katastrálním území J. Žalobce konkrétně požadoval umístění dodatkové tabulky s nápisem „Soukromá účelová komunikace“. Rozhodnutím ze dne 7. 3. 2025, č. j. MUCE 31424/2025 OSU, žalovaný žalobcovu žádost zamítnul. Podle žalovaného byl žalobcův požadavek v rozporu s § 78 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Požadované dopravní značení neukládá řidičům žádnou povinnost, např. omezení vjezdu vozidel, tudíž by bylo v silničním provozu neúčelné. Žalovaný též přihlédl k nesouhlasnému stanovisku Krajského ředitelství policie Středočeského kraje s umístěním požadovaného dopravního značení.
2. Rozhodnutím ze dne 23. 4. 2025, č. j. 061657/2025/KUSK-DOP/Jel, Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) k žalobcově odvolání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2025 zrušil. Krajský úřad uvedl, že podnět ke stanovení místní úpravy provozu může podat jak vlastník pozemní komunikace, tak veřejnost. Je na uvážení správního orgánu, zda v souladu s § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, shledá důvody ke stanovení místní úpravy, či nikoliv. Podle krajského úřadu nepřestavoval podnět podaný žalobcem dne 19. 9. 2024 žádost, a proto žalovaný nemohl vést řízení o žádosti podle částí druhé a třetí

správného řádu. Žalovaný proto postupoval chybně a na žalobcův podnět neměl reagovat rozhodnutím o zamítnutí žádosti. Krajský úřad proto rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2025 zrušil a věc vrátil žalovanému „*k novému projednání, resp. vydání stanoviska. MěÚ Černošice sdělí podatelci, jakým způsobem naložil s jeho podáním, a to s řádným odůvodněním.*“

3. Sdělením ze dne 18. 6. 2025, č. j. MUCE 109860/2025 OSU (dále jen „napadené sdělení“), žalovaný žalobci sdělil, že ke stanovení místní úpravy provozu v podobě dodatkové tabulky E 13 („Text nebo symbol“) s nápisem „Soukromá účelová komunikace“ nepřistupuje. Tento postup žalovaný odůvodnil obdobně jako v rozhodnutí ze dne 7. 3. 2025: osazení dodatkové tabulky E 13 by nebylo v souladu s § 78 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. Na pozemní komunikaci, která je využívána vlastníky přilehlých nemovitostí, je již osazeno svislé dopravní značení IP 10a („Slepá pozemní komunikace“). Osazení dalšího dopravního značení by bylo neúčelné a vzniklá situace by působila v dopravním provozu nepřehledně. Dopravní značení v podobě dodatkové tabulky s požadovaným textem neukládá řidiči žádnou povinnost, např. omezení vjezdu vozidel. Žalovaný opět přihlédl k nesouhlasnému stanovisku Krajského ředitelství policie Středočeského kraje s umístěním požadovaného dopravního značení.
4. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhal zrušení napadeného sdělení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
5. Žalobce v žalobě připomněl, že se u žalovaného domáhal stanovení místní úpravy provozu – konkrétně osazení dodatkové tabulky E 13 („Text nebo symbol“) s nápisem „Soukromá účelová komunikace“ pod svislou dopravní značku IP10a („Slepá pozemní komunikace“). Zmíněná dopravní značka je umístěna na pozemku parc. č. X označeným v katastru nemovitostí jako druh pozemku ostatní plocha se způsobem využití pozemku ostatní komunikace. Pozemek spoluvlastní žalobce s M. V. Žalobce měl za to, že ačkoliv je akt, proti němuž brojí žalobu, formálně označen jako „sdělení“, materiálně se jedná o rozhodnutí. K tomu žalobce citoval komentářovou literaturu k § 65 s. ř. s. zabývající se nesouladem formálního označení určitého aktu s jeho materiální povahou. Žalobce upozornil na to, že odůvodnění napadeného sdělení je v podstatě totožné s odůvodněním stanoviska Krajského ředitelství policie Středočeského kraje. Podle žalobce je odůvodnění napadeného sdělení natolik strohé, až je nepřezkoumatelné.
6. Dále žalobce odkázal na § 63 odst. 1 písm. e) a f) zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení existují kategorie informativních značek a dodatkových tabulek, které nutně neukládají řidičům žádné povinnosti, pouze informují účastníky dopravního provozu o určité skutečnosti, či zpřesňují nebo doplňují jiné dopravní značky. Žalobce tak označil argumentaci žalovaného za nemístnou. Podle žalobce by umístěním požadované dopravní značky nedošlo k narušení bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci. *De facto* se jedná o účelovou komunikaci, která je využívána jen vlastníky nemovitostí umístěných podél této účelové komunikace.
7. Dále žalobce uvedl, že značka E 13 („Text nebo symbol“) v požadované podobě byla pod dopravní značkou IP 10a („Slepá pozemní komunikace“) již v minulosti umístěna. Někdo však dopravní značku E 13 („Text nebo symbol“) nejspíše odcizil. Žalobce v přecházejícím řízení přeložil důkazy svědčící o tom, že se dopravní značka E 13 („Text nebo symbol“) v požadované podobě a na požadovaném místě dříve nacházela. Žalovaný nemohl k umístění tohoto dopravního značení dohledat žádnou dokumentaci. Žalobce však

předpokládal, že žalovaný v minulosti jeho umístění povolil. Pokud tedy nebylo rozhodnuto o odstranění dopravního značení (což zjevně nebylo), mělo by být dopravní značení stále umístěno. Pokud bylo odcizeno, mělo by být obnoveno. S touto argumentací se žalovaný nijak nevypořádal. Žalobce si také opatřil souhlas M. V. (spoluvlastnice pozemku, na kterém má být požadované dopravní značení umístěno) i souhlas L. D. (vlastníka sousedního pozemku) s umístěním požadovaného dopravního značení.

8. Konečně bylo podle žalobce předcházející správní řízení zatíženo mnoha procesními pochybeními. Krajské ředitelství policie Středočeského kraje vydalo své stanovisko k umístění dopravního značení až po třicetidenní lhůtě pro vydání stanoviska a po žalobcových urgencích. Podle žalobce dotčený orgán nevydal závazné stanovisko do 30 dnů, proto se má za to, že s návrhem souhlasí. Žalovaný též nevydal rozhodnutí v zákonných lhůtách. Podle § 149 odst. 3 správního řádu měl řízení obligatorně přerušit, což neučinil. Podle zrušujícího rozhodnutí krajského úřadu nemělo být řízení ukončeno rozhodnutím ve smyslu části druhé a třetí správního řádu. Žalovaný ale poté vydal napadené sdělení, které bylo věcně totožné s rozhodnutím ze dne 23. 4. 2025. Žalovaný napadené sdělení řádně neodůvodnil. Vycházel ze stanoviska Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, které také nebylo řádně odůvodněno.

Posouzení věci soudem

9. Soud se nejprve zabýval přípustností žaloby.
10. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.
11. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
12. Soud se tedy zabýval povahou napadeného aktu veřejné správy (napadeného sdělení).
13. Žalobce v žalobě kvalifikoval napadené sdělení jako rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se *zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti*, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
14. Žalobce v žalobě citoval odbornou literaturu, podle které je rozhodnutí třeba chápat v materiálním smyslu jako jakýkoliv individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení, bez ohledu na to, zda mělo příslušnou formu nebo bylo vydáno v řádném procesu (srov. Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P. *Soudní řád správní*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, komentář k § 65). K tomu žalobcem citovaná literatura odkazovala na rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2006, č. j. 1 Afs 147/2005-107, č. 923/2006 Sb. NSS. Podle soudu nicméně bylo zmíněné (absolutně) materiální pojetí rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. následně do jisté míry korigováno a judikatura i odborná literatura v současnosti vychází z tzv. materiálně-formálního rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Jak žalobce uvedl v žalobě, pro podřazení napadeného aktu pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. není samo o sobě rozhodné, jak je takový akt označen (znaky rozhodnutí mohou naplňovat i akty označené jako

„odpověď“, „přípis“ nebo právě napadené „sdělení“). Materiální stránka rozhodnutí především znamená, že rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. musí zakládat, měnit, rušit nebo závazně určovat práva či povinnosti individuálně určených jednotlivců (adresátů), resp. dotýkat se jejich právní sféry. Na rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. jsou dále kladeny určité minimální formální požadavky. Musí jít o úkon ve formalizované podobě (která obvykle obsahuje výrok o odůvodnění), v rámci formalizovaného postupu (byť nemusí jít o řízení ve smyslu správního či daňového řádu), o průběhu a výsledku řízení je pořizována dokumentace, výsledný úkon je oznamován účastníkům řízení (srov. usnesení rozšířeného ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, č. 3931/2019 Sb. NSS, body 31 a 32, a ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, č. 3779/2018 Sb. NSS, bod 78, rozsudek NSS ze dne 9. 3. 2023, č. j. 6 As 148/2022-36, ze dne 24. 7. 2025, č. j. 6 As 72/2024-27, nebo ze dne 8. 8. 2022, č. j. 10 As 345/2020-80, náleží Ústavního soudu ze dne 14. 3. 2016, sp. zn. I. ÚS 2866/15, či Kühn, Z., Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 65, marg. č. 6, nebo Skládalová, D. Formální znaky rozhodnutí podle soudního řádu správního pohledem judikatury NSS. *Právní rozhledy*, 2021, č. 12, s. 435 až 442).

15. Podle § 77 odst. 3 zákona o silničním provozu návrh stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích nebo užití zařízení pro provozní informace podle odstavce 1 projedná příslušný správní orgán s dotčenými orgány. Nevyjádří-li se dotčený orgán do 30 dnů ode dne doručení návrhu stanovení, má se za to, že s návrhem stanovení souhlasí.
16. Podle § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích stanoví příslušný správní orgán opatřením obecné povahy, jde-li o světelné signály, příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníku silničního provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Opatření obecné povahy nebo jeho návrh zveřejní příslušný správní orgán na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se opatření obecné povahy týká, jen vztahuje-li se stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích k provozu v zastavěném území dotčené obce nebo může-li stanovením místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích dojít ke zvýšení hustoty provozu v zastavěném území dotčené obce. Jde-li o stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích, nedoručuje příslušný správní úřad návrh opatření obecné povahy a nevyzývá dotčené osoby k podávání připomínek nebo námitek; opatření obecné povahy nabývá účinnosti pátým dnem po vyvěšení.
17. Podle § 77 odst. 6 zákona o silničním provozu na veřejně přístupné účelové komunikaci se místní nebo přechodná úprava provozu stanoví pouze na návrh nebo se souhlasem jejího vlastníka; to neplatí, jde-li o stanovení místní nebo přechodné úpravy opatřením obecné povahy.
18. Citovaná úprava je výsledkem novelizačního zákona č. 268/2015 Sb., který mimo jiné výslovně přiřadil určitým kategoriím dopravního značení formu opatření obecné povahy. Zmíněná novela navázala na předchozí judikaturu, podle níž při stanovení takové místní úpravy provozu na pozemních komunikacích, která zakládá pro účastníky provozu odlišné povinnosti, než by měli podle obecné zákonné úpravy provozu na pozemních komunikacích, je správní orgán povinen postupovat podle části šesté správního řádu upravující vydávání opatření obecné povahy (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, č. 1794/2009 Sb. NSS, nebo ze dne 4. 5. 2011, č. j. 9 Ao 2/2011-53).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

19. U místní nebo přechodné úpravy provozu, která není opatřením obecné povahy (typicky značky výstražné nebo sloužící jen k orientaci účastníků provozu – tak, jak v nyní projednávaném případě), zákon o silničním provozu výslovně nezmiňuje, v jaké by měla být stanovena formě. Odborná literatura uvádí, že ji příslušný správní orgán stanoví „jiným aktem veřejné správy, a to přípisem, který bude mít povahu sdělení podle § 154 a násl. spr. řádu“ (srov. Novopacký D., Vetešník, P., Bezděkovský, K. *Zákon o silničním provozu. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2022, komentář k § 77). Případně že „je stanovení podmíněno toliko projednáním s dotčeným orgánem, samotná forma stanovení pak bude vcelku volná a pro stanovení bude rozhodující až umístění příslušné dopravní značky či zařízení pro provozní informace v terénu“ (Bušta, P., Kněžínek, J. *Zákon o silničním provozu. Komentář*. Dostupný v systému ASPI, Wolters Kluwer, komentář k § 77). Též důvodová zpráva k zákonu č. 268/2015 Sb. ke změně § 77 zákona o silničním provozu uvádí, že „[n]ávrh tedy v tomto případě primárně zapracovává ustálenou judikaturu (popř. i doktrinní názory) a s ohledem na procesní ekonomii a nenavyšování administrativních a jiných nákladů na straně správních úřadů zachovává dvojí postup při stanovení místní a přechodné úpravy. U značek stanovících povinnosti odchýlné od obecné úpravy (typicky značky příkazové, zákazové, přednostní a dodatkové tabulky k nim a světelné signály – semaforey) bude přímo zákonem stanovena forma opatření obecné povahy, u jiného (informativního) dopravního značení tato forma stanovena nebude (zde by se mělo v zásadě jednat o postup podle části čtvrté správního řádu).“
20. Zda je místní nebo přechodná úprava provozu stanovována opatřením obecné povahy, nebo je stanovována postupem podle části čtvrté správního řádu, je nutné hodnotit z materiálního hlediska – tedy jaké vyvolává účinky. Není proto rozhodné formální dělení dopravních značek podle § 62 a násl. zákona o silničním provozu a vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak žalobce naznačuje.
21. Žalobce se u žalovaného domáhal toho, aby pod již umístěnou dopravní značku IP 10a („Slepá pozemní komunikace“) byla umístěna dodatková tabulka E 13 („Text nebo symbol“) s nápisem „Soukromá účelová komunikace“. Žalobce v žalobě uvedl, že se požadovaná dodatková tabulka týká *de facto* účelové komunikace, která je využívána jen vlastníky nemovitostí umístěných podél této účelové komunikace.
22. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, je vlastníkem účelové komunikace jakákoliv fyzická nebo právnická osoba. I na účelové komunikace, které nejsou ve vlastnictví veřejnoprávní korporace (vlastní je např. fyzická osoba), se však uplatní možnost obecného užívání pozemních komunikací (§ 19 zákona o pozemních komunikacích). Lze na nich tedy provádět činnosti, které přirozeně patří na pozemní komunikace – jedná se zejména o chůzi, jízdu, zastavení a stání (srov. Černínová, M., Černín, K., Tichý, M. *Zákon o pozemních komunikacích*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, komentář k § 19, marg. č. 2). Soudu není zcela patrné, co mělo být cílem umístění žalobcem požadované dodatkové tabulky. Její účel žalobce v žalobě explicitně nevyjevil. Nabízí se však (po vzoru různě umístovaných výstražných cedulí „Soukromý pozemek“), že taková informace má (psychologicky) odradit ostatní účastníky provozu, kteří podél slepé pozemní komunikace nevlastní nemovitost, od vstupu, případně vjezdu na takovou pozemní komunikaci. S ohledem na právě uvedené by však žalobcem požadovaná dodatková tabulka nijak závazně neomezovala vstup, případně vjezd veřejnosti na slepou pozemní komunikaci. Požadovaná dodatková tabulka, a to ani v kombinaci s již umístěným dopravním značením

IP 10a („Slepá pozemní komunikace“) nijak závazně nemění chování účastníků dopravního provozu, tj. nezakládá jim žádné odlišné povinnosti oproti obecné zákonné úpravě.

23. V případě veřejně přístupné účelové komunikace může vlastník požádat příslušný silniční správní úřad, aby kvůli nezbytně nutné ochraně jeho oprávněných zájmů upravil přístup veřejnosti na účelovou komunikaci (§ 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). O takové žádosti, v níž by mělo být také uvedeno, proč je omezení přístupu nezbytné, vede správní úřad řízení a vydává rozhodnutí ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu (srov. Černínová, M., Černín, K., Tichý, M. *Zákon o pozemních komunikacích*, komentář k § 7, marg. č. 64 a 65, a Košinárová, B. *Zákon o pozemních komunikacích*. C. H. Beck, 2021, komentář k § 7, marg. č. 20). V nyní projednávané věci ale žalobce nepodal žádost ve smyslu § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a soud ani nepřezkoumává výsledek takové žádosti.
24. Co se týče možnosti bránit se proti napadenému sdělení žalobou proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s., resp. podřazení napadeného sdělení pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., soud uvádí následující. Materiální znak rozhodnutí je naplněn v případě, kdy se napadený akt dotýká právní sféry individuálně určených jednotlivců. Žalobcem požadovaná místní úprava provozu mířila na blíže nespecifikovaný okruh účastníků provozu. Neukládala (by) jim ale žádné – nové – povinnosti. S tímto závěrem ostatně žalobce v žalobě nijak nepolemizoval. Napadené sdělení, kterým žalovaný informoval žalobce o tom, jakou místní úpravu provozu (ne)hodlá stanovit, tak nemělo potenciál zasáhnout ani obecně do právní sféry účastníků provozu, ani individuálně do žalobcovy právní sféry. Jinými slovy, ačkoliv napadené sdělení bylo adresováno žalobci, nijak nezakládalo, neměnilo, nerušilo nebo závazně nedeklarovalo ničí práva a povinnosti, natož *právě* žalobcovy. Žalobce se v žalobě podrobněji soustředil na procesní pochybení žalovaného, v nichž spatřoval zásah do své právní sféry (číst III. bod 8 žaloby). Soud připomíná, že procesní práva nejsou samoúčelná, ale slouží k ochraně práv hmotných (srov. např. rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011-565, nebo ze dne 25. 4. 2019, č. j. 6 As 49/2019-27).
25. Napadené sdělení tudíž nenaplnňuje materiální stránku rozhodnutí. Z tohoto důvodu je již z praktického hlediska nadbytečné zabývat se i jeho formální stránkou. S ohledem na odlišení napadeného sdělení jako případného rozhodnutí (ve smyslu § 65 s. ř. s.) od případů nečinnosti a nezákonných zásahů správních orgánů a vzhledem k poučovací povinnosti soudu o změně žalobního typu (srov. níže bod 27 tohoto usnesení) se k ní soud ale též vyjádří. Lze jen dodat, že soud nesouhlasí s náhledem krajského úřadu vyjádřeným v rozhodnutí ze dne 23. 4. 2025, podle kterého by měla být požadovaná místní úprava provozu v podobě dodatkové tabulky s navrženým textem stanovena v řízení zahajovaném z moci úřední. Tato místní úprava provozu totiž není stanovována v žádném řízení. Kromě projednání s dotčeným orgánem zákon o silničním provozu (ani jiný právní předpis) nestanovuje žádné podmínky pro to, jak by mělo být dopravní značení, jež neukládá účastníkům provozu žádné povinnosti odlišné od obecné úpravy provozu, stanoveno. Také odborná literatura citovaná v bodě 19 tohoto usnesení hovoří o tom, že samotná forma stanovení (pokud nejde o opatření obecné povahy) je „*vcelku volná*“. Důvodová zpráva k zákonu č. 268/2015 Sb. (citovaná v témže bodě) pak zmiňuje „*procesní ekonomii a nenavyšování administrativních a jiných nákladů na straně správních úřadů*“. Z toho podle soudu též vyplývá zájem na bezformálnosti procesu. Požadovaná místní úprava provozu je proto stanovována úkonem podle části čtvrté správního řádu. Není výsledkem řízení, a to ani ve smyslu správního řádu, ani ve smyslu řízení jako postupu s minimálními formálními

požadavky, jež jsou potřebné pro naplnění formální stránky rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (*a contrario* např. bod 19 usnesení ze dne 17. 9. 2021, č. j. 8 Azs 56/2021-41, v němž NSS zkoumal proces vydávání *sdělení* podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců a dospěl k tomu, že je do značné míry formalizovaným úkonem). Jestliže žalobcem požadovaná místní úprava provozu není výsledkem žádného formalizovaného procesu, není jím ani napadené sdělení, kterým žalovaný žalobce informoval o tom, že ji nestanoví.

26. Žaloba proti napadenému sdělení je tedy nepřípustná, neboť se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (nesplňuje jeho materiální ani formální znaky).
27. Soud dodává, že v případě, kdy soud dospěje k závěru, že adekvátním způsobem ochrany veřejných subjektivních práv je jiný než žalobcem zvolený žalobní typ, je povinen žalobce poučit o tom, že odlišně hodnotí povahu úkonu či nečinnosti správního orgánu, který má být soudem přezkoumán, a umožnit žalobci, aby tomu případně přizpůsobil obsah žaloby (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 8. 2019, sp. zn. II. ÚS 2398/18, či ze dne 7. 1. 2020, sp. zn. III. ÚS 389/19, nebo rozsudky NSS ze dne 17. 6. 2020, č. j. 8 Afs 183/2019-52, a ze dne 21. 3. 2019, č. j. 10 Afs 190/2017-36). Povinnost soudu vyzvat žalobce k případné úpravě zvoleného žalobního typu však není absolutní. Výzva k překvalifikování žalobního typu není nutná především tehdy, pokud by ani po její úpravě zjevně nebyly splněny podmínky řízení (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2398/18).
28. V posuzované věci není namístě obrana žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.). Není zde žádné řízení, v němž by měl žalovaný vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení a ve kterém by byl žalovaný nečinný. V úvahu tak teoreticky přichází žaloba před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (§ 82 a násl. s. ř. s.), která je k žalobě proti rozhodnutí a nečinnostní žalobě subsidiárním žalobním typem. V žalobcově případě (resp. v případě „nestanovení“ *čistě informativních* dopravních značek) ale absduje podmínka řízení spočívající v myslitelném zásahu do žalobcových veřejných subjektivních práv. K tomuto posouzení soud odkazuje na body 21 až 24 tohoto usnesení, kde již pro účely posouzení materiální stránky napadeného sdělení jako rozhodnutí dospěl k tomu, že se napadené sdělení žalobcovy právní sféry nijak nedotýká.

Závěr a náklady řízení

29. Sdělení o (ne)stanovení dodatkové tabulky s textem „Soukromá účelová komunikace“ není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., jelikož není způsobilé přímo zasáhnout žalobcovu právní sféru (nadto nesplňuje ani formální stránku rozhodnutí). Z tohoto důvodu nemůže být ani zásahem podle § 82 s. ř. s.
30. Žaloba proti napadenému sdělení je tak podle § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. nepřípustná. Soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Z tohoto důvodu se soud věcně nezabýval žalobcovými námitkami ohledně procesních pochybení žalovaného ani tím, jestli byla požadovaná dopravní značka na pozemní komunikaci již v minulosti umístěna (a odcizena).
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz

Praha 18. září 2025

Kryštof Horn v. r.
předseda senátu